

Po krščanskem svetu

Sv. oče o miru. Papež Pij XII. je imel na velikonočno nedeljo v cerkvi sv. Petra slovesno sv. mašo. Po evangeliju je imel pridigo, v kateri je razpravljala o perečem vprašanju miru ter izvajal naslednje misli: Mir sloni, kakor je že rekel sv. Avgustin, na pravem redu. Ne more pa se imenovati pravi red sedanji položaj na svetu, ko toliko milijonom manjka poštenega dela, katero človeka ne samo preživlja, marveč mu tudi zagotavlja napredek, kakršnega je vredno dostojanstvo njegove osebe. Radi tega se ne moremo čuditi, če zapadajo ljudje razširjevalcem razrušitnih nauk, posebno če vidimo, kako tisti, ki imajo preveč, ne čutijo dolžnosti, da bi takšnemu stanju odpomogli. Kako more obstajati mir med narodi, če se narodi med seboj ne razumejo in če dana beseda in pogodbe nič več ne veljajo? Zato poziva sveti oče vse, naj se vrnejo k Njemu, ki je dejal: »Mir vam bo!« Ker pa zunanji mir ne more biti nič drugega, kakor odsev notranjega miru, moramo predvsem misliti na mir svoje vesti. Naš Zveličar je prav na dan svojega vstajenja ustanovil zakrament svete pokore, ki duši vrača oni mir, ki je v tem, da duši zapoveduje Bog, telesu pa duša. Bog je varuh tega reda, ki sloni na pravici in rodi mir, kakor pravi prerok Izaija: »Učinek pravice je mir in varnost na vse veke.« Kakor ni miru brez reda, tako tudi ni reda brez pravčnosti. Pravica zahteva, da se vsi pokorijo zakoniti oblasti. Pravica tudi zahteva, da se priznajo in varujejo svete pravice človeške svobode in dostojanstva ter da se primerno razdelijo dobrine in bogastva. Pravica tudi zahteva, da se ne delajo zapreke odrešilnemu delu Kristusove cerkve, ki je v blagor vsemu državljanskemu občestvu. Kjer pa se plemenito žezlo pravice zamenja z orožjem nasilja, se nihče ne sme čuditi, ako vidi na obzorju namesto zarje miru svetlikati se zubeč vojne. Vendar pa pravica sama še ne more ohraniti miru, če se strogi in hladni pravici ne pridružuje ljubezen, ki poraja prostovoljno bratovsko soglasje med ljudmi. Šele v luči te ljubezni se more dvigniti sonce pravega miru in hujskajočemu sovražstvu bo sledila pametna razsodnost, neumerjenemu tekmovanju pristržno sodelovanje, nevarnemu razburjanju duš vedri mir duha. Vrnili se bomo k prijateljskim sporazumom, v katerih se upoštevajo vsi pravični interesi vseh in v katerih vsak rad nekaj žrtvuje za višji skupni blagor človeštva.

Katoliška cerkev ni kriva, namreč državljanske vojne v Španiji. Sedaj ob koncu državljanske vojne, ko je postalo očito, koliko zla in škode je ta vojna povzročila španskemu ljudstvu, se zopet vsiljuje vprašanje o povzročiteljih te strahovite vojne. Znano je, da so hoteli framasoni, socialisti in komunisti krivdo, ki jo nosijo sami, prevaliti na druge, predvsem na katoliško cerkev. Kdo je kriv: ali tisti, ki mori, ali tisti, ki je bil umorjen; ali tisti, ki požiga, ali tisti, ki se mu je požgalo; ali tisti, ki ropa, ali tisti, ki je bil izropan? Morili, požigali in ropali so socialisti in komunisti, umorjeni so bili, oškodovani s požari in ropi katoličani. Kdo je torej kriv? Popolno nedolžnost katoliške cerkve za špansko državljansko vojno tudi spričuje znani veliki londonski dnevnik »Times«, ki piše

med drugim to-le: »Za cerkev se more reči, da ima zelo malo odgovornosti, da je prišlo do državljanske vojne. Španska duhovščina je siromašna, bogastvo škofov je bajka, ki so jo pripovedovali marksistični agitatorji. Bogastvo cerkve je obstajalo v njenih dobrodelnih ustanovah, bolnišnicah itd., ki so delale za splošni blagor; ustanovljene in vzdrževane od zasebnih prispevkov, so izpolnjevale praznino, ki jo je država pustila na tem polju. Cerkev je

Celje se pripravlja na kmečki tabor!

Vedno bolj se približuje 30. april, praznik Varstva sv. Jožefa, ko bo starodavno in staroslavno mesto Celje sprejelo in pozdravilo tisočglave množice kmečkega ljudstva, ki bodo iz vse Slovenije prihiteli v Celje na kmečki tabor in na proslavo devetdesetletnice osvoboditve kmečkega stanu.

Kmečki spreved v proslavo devetdesetletnice kmečke osvoboditve, ki bo na dan kmečkega tabora, 30. aprila, v Celju, bo po poročilih, ki prihajajo z dežele, zavzel veličasten obseg. Kmečko ljudstvo iz bližnje in daljne celjske okolice se bo pripeljalo na tabor in k sprevedu predvsem s kolesi in na okrašenih vozovih, fantje deloma tudi na konjih.

Vsi kmečki ljudje, ki imajo narodne noše, naj pridejo v narodnih nošah, drugi pa bodo v sprevedu nastopili v kmečki noši: dekleta iz posameznih vasi in župnij naj se po možnosti enotno oblečejo, vsi fantje in možje pa naj za ta dan oblečejo belo srajco z zeleno kravato, katero lahko kupijo pri domači Krajevni KZ za 12 din, dobile pa se bodo tudi na dan tabora pred pričetkom spreveda na vseh zbirališčih. Udeleženci iz vsake župnije naj vzamejo s seboj tudi lastno kmečko godbo. Pojte in igrajte samo narodne slovenske pesmi in kmečko himno!

Zbirališča za udeležence spreveda:

Za kolesarje, ki bodo v sprevedu tvorili posebno skupino, bo zbirališče v drevoredu pri Glaziji.

Za vozove in jezdece bo zbirališče v bližini gimnazije, kjer bo zanje dovolj prostora.

Za vse ostale udeležence spreveda bo zbirališče pri Glaziji, kjer bodo dajali navodila za ureditev skupin reditelji.

Prosimo vse voznike vozov, koles in avtobusov, kakor tudi vse ostale udeležence, ki bodo prišli

Rudarški nesreči v Trbovljah

Nevarna poškodba rudarja

V obratu zahodnega okrožja v Trbovljah je sredi minulega tedna zadela huda nesreča rudarja Mihaela Leskovskega. Voziček se je prevrnil na imenovanega in mu je zdrobil čeljust ter ga pritisnil čez prsni koš. Ponesrečenega so oddali najprej v trboveljsko rudarsko bolnišnico, od tam pa je bil radi resnosti stanja prepeljan v ljubljansko bolnišnico. Leskovšek je star 57 let in bi bil šel drugo leto po 35 letnem delu v rudniku lahko v pokoj.

Odkopavanje zasutega rudarja

Druga, mnogo hujša nesreča se je zgodila v trboveljskem vzhodnem obratu dne 12. aprila krog desetih dopoldne. S kopanjem premoga je bilo zaposlenih v rovu sedem rudarjev, ko so nenadoma popustile opore in se je zrušil obok. Šest rudarjev

morda bila s preveliko potrpežljivostjo pokorna vladam, zato je državni predsednik Azana govoril pogrebno slovo španskemu katolicizmu. Azana bi moral vsaj to znati, da je dolžnost vsake vlade, ki zasluži to ime, da zaščiti če ne visoke šole, pa vsaj nižje šole in dobrodelne ustanove cerkve v siromašnih delih velikih mest. V dimu, ki se je dvigal iz Vallecasa in Cuatro Caminos v maju 1936, na robu Madrida, je bilo več uničeno kot cerkvene knjige in drugi cerkveni predmeti. Prižgana je bila baklja, ki je zažgala vso Španijo.

peš ali z vlaki na tabor, naj ubogajo reditelje, posebno pa prosimo vse, ki nameravajo udeležiti se spreveda, naj bodo vsaj do pol devetih dopoldne na določenem zbirališču! Spreved se bo pričel že ob devetih!

Z vlaki se pripeljite pravočasno! Vsi vlaki bodo dovolj ojačeni! Kdor bo prišel v Celje že v soboto, se bo lahko udeležil prve predstave igre »Slovenskega kmeta povesta«, ki bo v soboto ob osmih zvečer v mestnem gledališču, ali pa bo lahko prebil noč pri Sv. Jožefu, kjer bo tudi dovolj prilike za spoved.

V nedeljo zjutraj naj se vsi udeleženci tabora pripeljejo v Celje že s prvimi vlaki, da se bodo lahko udeležili spreveda, ki gre od Glazije mimo Narodnega doma do Stermečkija, krene tam na levo do Ljudske posojilnice, od tam pa ravnoma hotela Pošta ter pod železniškim viaduktom k Sv. Jožefu na Hribu, kjer se bo nato vršila slovesna služba božja.

Vsi, ki se bodo pripeljali s poznimi dopoldnaskimi vlaki, naj gredo takoj naravnost k Sv. Jožefu, da pridejo pravočasno k sv. maši, ki se bo pričela po deseti uri dopoldne, in sicer najprej pridiga, tako da bodo mašo dohiteli tudi oni, ki se bodo na tabor pripeljali s poznimi vlaki.

Po cerkvenem opraviilu bo pred cerkvijo sv. Jožefa velik kmečki tabor. Svojo udeležbo se že napovedali slovenski ministri, naši narodni voditelji, ham ter mnogi cerkveni in svetni dostojanstveniki.

Takoj po taboru pa se bo vršila istotam velika predstava Davorin Petančičeve zgodovinske igre »Slovenskega kmeta povesta«, ki se bo igrala na prostem. Besedilo igre je natisnjeno v posebni knjižici, ki bo služila obenem kot taborska izkaznica in vstopnica za nedeljsko predstavo.

Podrobnosti sporeda in končna navodila za udeležence bomo še objavili.

je na prve znake bližajoče se nesreče odskočilo, zasulo pa je 40 letnega rudarja Alojzija Unetiča. Zasutega so začeli takoj reševati, a so zadeli na nepremostljive težkoče radi neprestanega proženja skladov. Šele v petek, 14. aprila, ob 11 ponoči so se dokopali reševalci do zasutega rudarja. Ležal je mrtev med vozički in se mu ni na zunaj poznala nobena poškodba. Revez se je najbrž zadušil, ali pa mu je že prva teža sproženega plazu zlomila tilnik. Smrtno ponesrečeni zapušča hudo bolno ženo in dva nepreskrbljena otroka. Ko je žena, ležeča bolna v trboveljski bolnišnici, zvedela, da ji je podsulo moža, je vtekla iz bolnišnice ter čakala pred zasutim rovom, dokler ni zvedela za smrt dobrega moža ter skrbnega očeta.

Širite „Slov. gospodarja“!